

Kapittel 6 Passe

Det var en fin morgen å sitte på balkongen på bakre dekk. Herfra kunne han godt se alle passasjerene som stimlet ut av båten. Han sukket. Det ville være rett hyggelig å kunne få den 4 timers landlov en gang i blant. Det virket i det hele tatt for merkelig at hverken det danske eller det norske embedsværket ikke kunne ta sjansen. Det virket som om de mente han hadde gjort noe virkelig galt, når faktum var at han hadde gjort noe virkelig rett.

Der nede på havnen så han tre kvinner fra kvelden før. Han gjenkjente dem i folkemengden på grunn av den enes lilla hår. Han fikk assosiasjoner til den australske figuren Dame Edna. Han ble nysgjerrig på deres ærende, fordi han synes de holdt øye med ham kvelden før. Igjen fikk han den usikkerhet om han begynte å bli paranoid, - eller kun noe mere oppmerksom. Villi antok at de hadde noe offisielt æren for turen, siden de ikke fulgte folkestrømmen, men gikk nedover gaten imot ambassaden. Synet av FN-byen på motsatt side og hovedkontoret til DIIS i øyensynlig retning til dem begge, dannet en trekant. Han angret på å en gang kalle det for Bermudatriangelen.

Villi slo sine spekulasjoner fra seg og nøt heller utsikten. Det var så behagelig at han duppet av og sov noen timer. Han våknet av en gjenkjennelig stemme. Det var skipsguttens hode som formørket solen igjen. Han humret, - så hva vil den 'event horisont' denne gang. Gutten svarte ikke, men satte et brett med øl og snaps på bordet. Villi så forundret på ham. Hva handler dette om? Serveringen har ikke engang startet og jeg har ikke bestilt noe. Jeg gjør min jobb, svarte gutten. Du er rådet til å holde deg mellom en halv og en hel promille i dag. Villi så Mik stå ved trappen på den andre siden av balkongen. Han nikket diskret. Mik vil være innelåst på sitt kontor i et døgn. Det gikk frysninger nedover Villi sin rygg. Han fikk ikke summet seg til noe spørsmål før gutten forsvant.

Vel, så får man vel heller nyte varene imens det livner på båten igjen. Nede på gaten så han de tre kvinner haste mot båten. På perrongen møtte de tre andre personer. Det ble en lengere seanse med formell hilsen. Villi prøvde så godt han kunne å holde spekulasjoner ute av hodet. Men det var ikke mulig lengere. Han ble sikker på at det hadde noe med han å gjøre og at det kunne bli skjebnesvangert. Så hvorfor i all verden skulle han da sikre seg en viss promille? Hvorfor i all verden låste kapteinen seg inne på kontoret? Dette var visst en av de dager hvor han visste det var stille før stormen. Erfaringsvis er det intet man kan gjøre med enn å være ekstra oppmerksom, forsiktig og ikke bli følsom på detaljer. Så får man heller holde ut. Metaforisk sagt, binde seg til roret om nødvendig.

En time senere spurte en stemme på dansk, må vi låne deg et øyeblikk? Det var en uformell talemåte som betød et fortrolig møte. Villi møtte kvinnens ansikt. Et kaffemøte? Det betød et uoffisielt møte hvor viktige offisielle saker ble diskutert. Vi har også te, sa kvinnen. Gid det ikke var min kopp te, tenkte Villi. Vi har hørt om din situasjon og vil så gjerne hjelpe. Som en frase fra Berns sosialpsykologiske spill-teser, tenkte Villi. Han reiste seg og deres smil møttes. Led an, sa Villi. Han fulgte etter kvinnen til konferanserommene på øverste dekk. Der var rikelig med kaffe, te og kjeks. Han tvang seg til å glemme spekulasjonene og minnes hva Mik signalerte. Men hvorfor den promille? Det ville da bare gi dem argumenter tilsvarende umyndiggjøring. Så slo det han, - kanskje hensikten var å være umyndiggjort – og ikke kunne holdes ansvarlig?

Der var et stort rundt konferansebord. Villi ble henvist til den siste ledige stol. Han kikket på deltagerne. Det var fem kvinner og en mann, i tillegg til seg selv. Villi prøvde å huske, for det var da noen kjente ansikter fra før. Mannen var tydeligvis ordstyrer, siden han åpnet velkomsten. Vi er så glad for at du kunne komme på så kort varsel, sa han med et diplomatisk smil. Dette er ikke et formelt møte selv om det kan se sånn ut. Andre lokaliteter på båten er simpelthen upassende. Men,

sa han og trakk pusten dypt. Det er en dansk-norsk utfordring som vi håper du kan hjelpe oss med å forstå. Vi kan ikke bli formelle uten å utfordre tjenestemannsloven. Så håper vi du kan berette med dine egne ord om et par saker du kjenner godt til. Vil du det? Villi tenkte litt, men kunne ikke se noen problem i å snakke fritt. Ja, men kan jeg få vite hvem dere er? Vel, som sagt, så har vi hver vår diskresjon å respektere. Men siden det handler om ditt personlige forhold til EFTA og FN, så aner du nok godt hvilke yrker vi har. Ok, tenkte Villi, de jobber i ambassaden, FN byen, utlendige myndigheter og rettsapparatet. Det rekker foreløpig for meg. Så vil de vel avsløre noe mere underveis.

Vel, sa Villi. Når jeg ikke kjenner deres bakgrunn, så får jeg vel heller fortelle litt om min. Mitt engasjement i EØS loven og Menneskerettsloven er profesjonell, siden det var del av mitt master studie og tittelen. Kort sagt sørget Brundtland for EØS loven med Norge som juridisk strafferettslig forpliktende til konkurransereglene. Det betyr det at i 30 år har det vært forbudt med toll og tilsvarende avgifter, offentlige virksomheters misbruk av sin markedsdominans og å gi sosial statsstøtte til virksomheter i stedet for borgerne. Følgelig gjelder kontantstøtte og fritt valg for alle tjenester innen all transport, utdanning, helse, energi, og andre oligarkier. For øvrig er det ulovlig å forhindre noen kvalifisert virksomhet i leveranser til embetet.

Villi trakk pusten og fortsatte. Jeg har prøvd å advare embetsfolk i 30 år om deres daglige lovbrudd for million-beløp. Det var helt stille i lokale, sett bort fra enkeltes irriterte skribling og ansiktsuttrykk. Som nevnt, la han til for å strø litt ekstra salt på. Som nevnt er disse forpliktelser overordnet annen lov og praksis, - samt strafferettslig for enhver lovbrøyer i embetsverkene. Villi møtte et brennende blikk. Det var antagelig en embetskvinne. I løpet av de 30 år kan man godt regne ut at den økonomiske kriminalitet kan regnes i størrelser som statsbudsjetter – eller finanslover som det heter på dansk. Villi kunne godt merke at svaret virket overveldende. Han fant det best å ikke utdype mere nå.

Villi avbrøt seg selv. Så om Menneskerettsloven. Jeg tør påstå at jeg hadde en betydelig rolle i at den faktisk ble til. Konseptet er det samme som EØS loven, hvor man simpelthen sender hele traktatens tekst i gjennom parlamentet og får det juridisk ratifisert. Jeg foreslo en formell ratifisering til det norske Utenriksdepartementet under Bondevik-regjeringen. Noen må ha fanget opp ideen, for eksempel en regent, og ga MR-loven den samme behandling som EØS loven i 1999. I de senere år har rettighetene blitt fundamentalt i Grunnloven også. Men, uansett, så er selvfølgelig en MR lov fullt ut juridisk bindende for enhver nasjon som har signert traktatene. Det at embetsverkene har trenert MR-loven har absolutt ingen juridisk betydning. Enhver ulovlig aktivitet eller passivitet av embetsfolk er kriminelt og rammes av straffeloven – ekstra strengt fordi det handler om utroskap i offentlig tjeneste.

Villi kikket ned og så det var mange urolige ben under bordet. Det viste at hans indirekte anklager traff. Kanskje burde han være litt mere forsiktig, siden det antagelig var personer med betydelig embetsmakt. På den annen side, - dette kunne være den eneste sjansen til å få talt ut om hva som faktisk er rett og galt . rettferdig eller ei. Villi ventet litt. Det var en kunstpause som ga den lille ro til å falle litt ned igjen. Men han kunne ikke stoppe sin personlige betraktning nå. Mik sitt hint, slo ham plutselig. Han fant en liten snapsflaske fra lommen og helte den i sin kaffe. Mens han rørte det sammen sa han tydelig. Så vil jeg gjerne få avslutte mitt avhør med den konkrete saken dette gjelder. Ordet avhør falt visst tungt i forsamlingen. Noen usammenhengende protester ble hysjet ned. Villi tømte kaffekoppen. Deretter reiste han seg for å markere at ordet er hans inntil han selv valgte å sette seg.

Den absolutt groveste kriminalitet embetsfolk kan gjøre er å ulovlig frihetsberøve en statsborger. Han ventet litt og fortsatte. Han løftet det ene benet, satte det på bordet og løftet buksebenet. Tilhørerne så hans fotlenke. Dette er resultatet av internasjonal kriminalitet, sa han. Det stammer fra internasjonalt kriminelle organisasjoner som ingen siviliserte nasjoner, organisasjoner eller statsborgere vil vedkjenne seg. Likevel, fortsatte han, så er jeg herved det bevis på at embetsfolk i både Danmark og Norge er dominert av en slags 'rød mafia'. For eksempel, det at den norske ambassaden nekter å fornye mitt pass, krever at jeg frasier mitt statsborgerskap og for eventuelt å søke statsborgerskap på nytt – er så illegalt som det er vanvittig. Det rykket i nordmennene.

For Danmark sin del, så kjenner dere til at det norske embetet krevde å få slettet ens norske pass hvis man fikk dansk statsborgerskap. Den primitive retts-praksis ble endret med Stortingets lovendring. Jeg søkte umiddelbart om dansk statsborgerskap for å ikke være praktisk talt statsløs mere. 18 år var lengere enn lengst. Men så krevde UDI ulovlig å få slette norske statsborgerskap i enda et år. Det grovt kriminelle argument og praksis var ikke akseptert av hverken den lovgivende eller dømmende makt. Men det synes som dansk-norske embetsfolk er samkjørte i deres felles dysfunksjonalitet. Hva som deretter skjedde i Danmark, vet jeg mindre om, - annet enn at statsborgerskapet forsvant i det nye asiatiske computer-system. Resultatet er at denne dobbelt-statsborger behandles som en statsløs ved embetets internasjonale kriminalitet.

Villi satte seg. Alle kikket på at han lavet en kopp te med snaps. Han rørte og sa, dette er min kopp te. Også foreldede lover anvendes fremdeles i embetet, så som Umyndiggjøringsloven. Den te skal du sannelig få ha for deg selv, sa en stemme. Ordføreren avbrøt, du kan godt ta den med ut og vente til vi har fått talt litt sammen. Villi adlød. Det var egentlig godt med en pause, for han behøvde å falle ned igjen. Det ble for følsomt og opprivende å rippe opp i de tiår med refleksjoner, bitterhet og byråkratisk misbehandling.

Etter en fem minutters tid, med dyp pusting, fikk han rom til etter-tanker. Det var noen personer han mente å ha møtt tidligere. Kunne den unge kvinnen være fra nordisk ministerråd? Det var fra den tid før rådet fikk sin egen eiendom, det hadde 3 russiske vennsbyer og en Hviterussisk ansatt. Det var også den gang da danskebåten delte havn med den polske, - som også la til rett ved Kaliningrad og Belarus. Han slo tankene fra seg med konklusjonen at rød mafia operer langt sterkere enn noen gang i disse dager. Han lente seg avslappet tilbake da døren åpnet og en kvinne hastet forbi. Ikke lenge etter kom to traller med dansk frokost til møterommet. Nåh, tenkte Villi. Hvor lenge skal jeg være vist ut på gangen? Svaret ble gitt ved kvinnens retur med en tax-free pose og hennes invitasjon inn igjen.

Villi satte seg på sin plass. Han var forundret over at de forsynte seg vel så godt med drikke som spise. Han møtte blikket til den Edna lookalike. Du er vel en snedig en, er du ikke? Umyndiggjøre seg selv før, ahem, en orienterings samtale, - så intet en sier kan bli brukt mot en. Hun hevet snapsglasset og de andre fulgte etter. Det ble skylt ned med en stor slurk øl. Javel, tenkte Villi. så passerer de snart den halve promille de også. De hadde tydeligvis behov for å kommentere, nå som de følte seg tryggere mot represalier.

Den ene danske kvinne spurte, kan du overhode forstå at det du har utsatt norske embetsfolk for ikke kan tillates å skje i Danmark? Så der er årsaken til den evige computer-feil. Jeg er en trussel imot dansk rettspraksis, med den påminnelse om hva som faktisk er lov og rett. Hun hevet glasset til en skål. Villi skålte med og svarte et tydelig, nei. Hun knep øynene sammen. Villi fortsatte. I siviliserte samfunn, så laver Parlamentet loven, embetet utfører loven innen budsjettets rammer og domstolen kvalitetssikrer ved rettsaker. Uten å rippe opp i for mye, så ble, under okkupasjonen, den siviliserte maktbalanse dysfunksjonalisert ved revers parlamentarisme og rettssamfunn. Det

eneveldige embetsverk av 1863 ble gjenaktivert. Nå styrer embetsfolk parlamentene gjennom regjeringen og domstolene gjennom anklage- og påtale-myndighetene. Kvinnerens øyne gnistret. Du er vanvittig. Du kan vel heller ikke forstå hvorfor du ble umyndiggjort i 2013. Formelt kanskje, kommenterte Villi, men forutstående milepeler er 1994 med EØS loven, 1999 med MR loven og 2001 med frivillig tvangsmigrering til Danmark.

Siden det ble nevnt, sa Villi etter en stund. La meg så spørre denne ærede forsamling om dansk-norsk umyndiggjøring. Det ble vekslet noen hurtige blikk rundt bordet. Til sist tok en norsk kvinne ordet. Den norske lov ble opphevet i 2013. Jeg vet ikke med den danske loven, men det er sannsynligvis ubetydelige nyanser. Kort sagt ble Umyndiggjørelsesloven erstattet med ny Vergemålslov i 2013. som navnet tilsier kunne en statsborger umyndiggjøres av overformynderiet i kommunen ved påstand om åndssvakhet, sinnssykdom, drukkenskap og narkomani, samt evnesvakhet som blindhet, talevansker og annet med omsorgsbehov. Verge, som oftest er en nært relatert, overtar all rettslig representasjon, samt forvaltning av formue, gods, regnskaper og øvrige sådanne handlinger. Men, sa hun, rettspraksis og vergemålsloven gir neppe noen som helst endring i Norden. Man kan jo bare se på dine erfaringer med de nevnte EØS og MR lovene.

Det var da interessant, i hvert fall for meg, sa Villi. Uansett praksis, hvordan forholder umyndiggjøring seg juridisk til Menneskerettsloven? Blikkene vekslet rundt bordet for å finne en talsperson. Vel, det hviler antagelig på meg, sa den danske kvinne på fornorsket dansk. Lovene er for så vidt legale. Ethvert menneske har rett til en rettfærdig rettsak. Problemet er selvfølgelig hvis en person blir juridisk umyndiggjort, så er enhver menneskerettslig frihetsberøvet. Enkelte kommuner synes å systematisk umyndiggjøre statsborgere så alle deres menneskerettigheter blir eliminert.

Hun fortsatte, et bevis for den anti-borgerlige praksis er den såkalte 'Gladsaxe modellen'. Den er internasjonalt kritisert for nettopp systematisk overvåking, ukvalifisert beslutningsgrunnlag og illegal umyndiggjøring. Selv om den overmyndighet ble kalt 'nova Stazi', hvilket hentyder til det nye KGB regimet i Belarus – tidligere Hviterusland. Tross alle innsigelser og advarsler ble modellen anbefalt videreført til et nettverk av kommuner. Nå er hele prosjektet simpelthen tiet i hjel. Det er ingen offentlig kjennskap om sakens status, la hun til. Det var godt for Villi å høre en person som faktisk ikke konsekvent talte imot hans rettmessigheter. Han spurte, kan den infame 'Stazi'-modellen også være implementert til andre nordiske kommuner? Godt spørsmål. Det er heller usannsynlig at den ikke er det da opphavet er internasjonalt.

FN-representantens informasjoner synes å opprøre alle de øvrige deltagere også følelsesmessig. Villi tolket det som erkjennelser om dårlig samvittighet, frykt for loven og forhåpentlig et inderlig ønske om å slippe ut av det kriminaliserende miljø. Villi visste godt at personer som en gang har gjort en lyssky tjeneste for en internasjonal mafia, kan aldri komme ut av det. Man blir heller viklet inn i nye ulovligheter, med trussel om avsløring, ved utpressing eller trussel mot ens nærmeste. Ingen våget å si noe. Villi synes allikevel at det var på sin plass å gi en påminnelse om alvor. Han kremtet og fikk oppmerksomhet.

'Britta saken' sa han uten forvarsel. Det gikk en støkk i dem alle. Jeg vet det er traumatisk, men i denne sammenheng, hvor dere selv har bedt meg om å belyse problemets kjerne, - så kommer man ikke utenom den syndebukk. Syndebukk? Noen var sjokkert. Vel, dere har jo bedt meg belyse relevante omstendigheter og den sak er så. Som nevnt har jeg prøvd å advare embetsfolk i 30 år om å ikke være lovbrytere, ikke kriminalisere de lovlydige og ikke manipulere de tre statsmakter. Som nevnt er kriminaliteten i embetet nå akkumulert til uhåndterlige proporsjoner. Dysfunksjonaliteten fungerer som et pyramidespill som er konstruert for å kollapse med fatale følger for de fleste.

Unnskyld meg, avbrøt ordstyreren. Det lyder som om du vil at rettsstaten kollapse. Villi kikket rundt bordet og møtte flere kritiske blikk. Nei, svarte Villi etter en pause. Rettstaten finnes ikke. Han trakk litt på det og fortsatte. Vi har rettssamfunn hvor den dømmende makt, ikke staten, skal styre rettsapparatet. Den misforståelse om rettstaten er simpelthen årsaken til at rettssamfunnet kan kollapse. For å være helt konkret, så bør den dømmende makt selv bestemme om kriminalitet skal til domstolen eller ei. Det er helt galt når den utøvende makt selv bestemmer om lovbrudd i embetet skal kunne stilles for retten. Det er da særdeles påfallende at kun enkelte saker, som 'Britta saken' blir oversendt til domstolen av embetets anklagemyndighet. For meg synes det å være en statuering med en syndebykk for liksom å legge lokk på de tusenvis av tilsvarende syltede saker. Han kremtet. Jeg vil nødig eksemplifisere videre med den omfattende 'Mink saken'. Et skrik ble kvalt med en hånd.

Så vil jeg gjerne avslutte med å si hva jeg mener bør være løsningen ut av det massive pyramide spill. Ok, sa ordstyreren, så sant du avslutter nå. Villi kremtet igjen. Enhver ansatt i embetet har rett og plikt til å kjenne til Straffeloven og dets konsekvenser for utroskap i tjenesten. Derfor bør det sendes email med saklig juridisk informasjon til enhver embetsperson, med en 'tro og ære' bekreftelse. Enhver som ikke signerer innen rimelig tid er åpenbart ikke skikket til embetet. Videre bør det laves en fortrolig 'whistleblower' ordning så kriminalitet blir avdekket. Til sist, sa han med et lettet sukk rundt bordet. Så bør domstolen få en ordning ovenfor embetet som parlamentet har en regjering. Følgelig vil domstolen få styring over anklagemyndigheten.

Det var helt stille da han satte seg ned. Jeg tror vi avslutter her sa ordstyreren. Akevitten ble sendt rundt og fylt i glassene. Det ble ingen formell skål. Derimot dreiet snakken deltagerne imellom om helt andre ting. Det ble besynderlig stille, tenkte Villi. Han helte noe rom i sin kaffe og blandet det med fløte og sukker. Noen ord ble utvekslet mellom deltagerne, men det var ikke til å finne ut av. Antagelig var det noen kommentarer til helt andre ting. Han undret over hvorfor han i det hele tatt ble sittende her.

Hvis dere kan ha meg unnskyldt, sa han og reiste seg. Naturen kaller. Han fikk et nikk som aksept. Det var godt å slippe ut derfra. Han følte det absolutt som et avhør. I det hele tatt var han forundret over at han var så snakkesalig. Det var da ikke hans fremferd ovenfor fremmede. I hvert fall ikke i en så usikker situasjon. Ikke kunne han skylde på alkoholen heller, for han holdt seg godt innenfor det anbefalte konsum.

Utenfor toalettet møtte han blikket til skipsgutten. Høflig sa han, vil du bli med meg? Villi visste etter hvert at det ikke var et spørsmål, men en forventning. De gikk trappene opp til øvre lugardekk i andre enden av hans rom. Her, sa gutten og ga han nøkkelen. Spørsmål var vel unødvendige, så Villi åpnet døren og gikk alene innenfor. Med et raskt overblikk så han sine saker plassert som de var i hans egen lugar. Ved vinduet sto Mik og kikket ut. Vi har tatt den frihet å flytte dine ting over hit mens den andre lugar får noe, - vedlikehold. Han snudde seg og spurte, det er ok for deg, er det ikke? Villi trakk likegyldig på skuldrene. Du kan trykke på denne for roomservice sa Mik og overrakte en liten fjernkontroll. Og ja, la han til, du kan stole på ham som jeg gjør. Han ventet litt før han la til, så anbefaler jeg at du blir på lugaren til i morgen.

Vent litt, sa Villi idet Mik gikk mot døren. Jeg blir for nysgjerrig hvis jeg ikke får noen avklaringer. Hintet om å forlate lugaren var tydelig. La oss sitte ned litt. Mik satte seg ved bordet og Villi gjorde det samme. Har du noe imot, spurte Villi og trakk opp en snaps fra lommen. Promillegrensen er opphevet nå. Det er bare fint om du foretrekker det selskap i kveld. Villi kikket på hyllen og så det rikelige utvalg. Minibaren var sikkert også fylt. Mik lot Villi gjøre seg ferdig og ta en sipp av sin spesielle kaffe. Karsk aktig, sa han med et påtatt smil.

Du har sikkert 100 spørsmål jeg ærlig talt ikke kan besvare, sa Mik. Du vet, min jobb er stort sett rutine og å adlyde ordre. Så, hva vil du spørre om? Utover de 100 spørsmål? Så vet jeg ikke helt hvordan jeg kan formulere meg. Ikke annet enn, hva dreiet det hele seg om? Vel, du berettet som de forventet, men la til en hel del mere. Det kan godt være dine minner er sanne. Hva vet jeg? Men saken er at du har opprørt mengder av mektige personer. Villi fikk styrket sin mistanke om at møtet ikke var så lukket og uoffisielt som påstått. Mik ventet litt og sa, hvis det du sier er sant, så kan du vel se at det har ytterst store konsekvenser for disse? Vel, ja, men min protektive sympati døde hen i løpet av årene, - i takt med den kaskade av arrangerte ulemper. Mik, dvelte litt på det før han antydet. Kan du se din tilværelse her som et 'safehouse'? Villis øyne ble vidåpne i overraskelse. Fengsel, asyl, karantene, bevaring, - hva var egentlig forskjellen? Vann og brød?

Du skrev en gang om embetet og den fjerde industrielle revolusjon. Villi nikket. Bare gi meg en oppsummering. Vel, ok, hvis du vil. Men kan du ikke bare lese det igjen? Villi innså at det spørsmål var formålsløst, så han oppsummerte så godt han kunne. Vi vet godt at de 3 tidligere industrielle revolusjoner har rasjonalisert, jordbruket, produkter og informasjon. Det ga selvfølgelig masseomstillinger for bønder, arbeidere og byråkrater. Byrå er egentlig fransk og betyr simpelthen skrivebord, la han til. Vi vet selvfølgelig ikke sikkert hvor denne fjerde store reform rammer, men mest sannsynlig embetet ved cyber-teknologi. Cyber betyr simpelthen styring, regjering og kontroll. Erfaringsvis har de påfølgende sosiale reformer ført til reduksjon av bemanning til en tiende. Dessverre har overgangen vært så dårlig planlagt at det ble opprør og endog kriger. Vi kan selvfølgelig gjøre det langt bedre denne gang, ikke sant?

Kim viste en tankefull mine. Det kan være du er så langt inne i dine tanker at du ikke ser konsekvensene som tilhørere gjør. Han ventet litt. Det var engang et dansk parti som sa at embetet burde reduseres med en tiende. Partiet eksisterer knapt mere. Det du sier er at embetet kommer til å reduseres til en tiende. Villi ble forvirret. Men det er da ikke noe jeg forårsaker. Det er noe som drives av den teknologiske utvikling. Kanskje det, kanskje ikke, hvem vet? Uansett, konspirasjonsteorier forsterkes med uttalelser om konsekvenser for lovbrudd i embetet. Villi ble defensiv. Men det er da visselig hva lov og rett innebærer? Nettopp, kommenterte Mik retorisk. Men jeg påpeker jo bare noe forutsigelig og oppfordrer til å tilpasse seg i tide. Villi la til, Den Naturlige Seleksjon (Survival of the fittest). Eller kanskje 'den sterkestes rett' spurte Mik.

Villi ba om et svar, men skapte selv 10 nye spørsmål. En ting var han likevel blitt sikker på. Det var best å bli på denne lugar i natt.